

نگاه

خروج بریتانیا وخاورمیانه

محمد خواجویی: خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا بسیار شوک‌آور بود و پیش‌بینی می‌شود که این رخداد، تأثیرات گسترده‌ای در حوزه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و حتی اجتماعی در این کشور داشته باشد؛ اما برای کشورهای خاورمیانه مهم‌ترین پرسش آن است که آیا خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا بر سیاست این کشور در قبال خاورمیانه هم تأثیر خواهد داشت یا خیر؟ به طور کلی در میان کشورهای عضو اتحادیه اروپا، بریتانیا پیشروتر از سایر کشورها در قبال تحولات خاورمیانه بود و تلاش بسیاری برای نقش‌آفرینی در رخدادها و روندهای خرد و کلان در این منطقه داشته است. شاید اصلی‌ترین دلیل این مسئله به سابقه حضور تاریخی و استعماری این کشور در خاورمیانه برمی‌گردد. اوج نقش‌آفرینی بریتانیا در منطقه در جریان قروپا‌شنی امپراتوری عثمانی پس از جنگ جهانی اول برمی‌گردد که این کشور در کنار فرانسه نقشه جدید خاورمیانه را ترسیم کردند و قیمومیت بسیاری از کشورهای تازه‌تأسیسی را که از دل امپراتوری عثمانی بیرون آمده بودند، برعهده گرفتند. این سخن که مرزهای کنونی خاورمیانه به‌ویژه حاصل برنامه‌ها و طرح‌ریزی‌های استعماری بوده و جنبه تصنعی داشته است، گراف نیست. اوج تأثیرگذاری سیاست بریتانیا در آن دوره در خاورمیانه، تولد رژیم اسرائیل از دل سرزمین‌های فلسطینی بود که انگلیس قیمومیت آن را برعهده داشت؛ اقدامی که شاید به جرئت می‌توان گفت پایه‌گذار اصلی‌ترین بحران در خاورمیانه در بیش از هفت دهه اخیر بوده است؛ اما با آغاز دهه ۱۹۷۰ میلادی و تلاش آمریکا برای ورود به خاورمیانه عملاً بریتانیا حضور مستقیم خود را در خاورمیانه رها کرد و پس از آن تلاش کرد تا از راه تماس و ارتباط نزدیک چندوجهی با دولت‌های منطقه، همچنان نفوذ خود را حفظ کند؛ اما مشخصه اصلی سیاست خاورمیانه‌ای بریتانیا در سال‌های اخیر حرکت در چارچوب سیاست‌های آمریکا به‌عنوان اصلی‌ترین بازیگر فرامنطقه‌ای در خاورمیانه است. به عبارت دیگر، دولت‌های مختلفی که در بریتانیا سر کار بوده‌اند، فارغ از اینکه از دو حزب اصلی کارگر یا محافظه‌کار برآمده باشند، در زمینه خاورمیانه عمدتاً در راستای برنامه‌های آمریکا حرکت کرده‌اند. دراین‌میان بریتانیا نسبت به اتحادیه اروپا در قبال خاورمیانه نگاهی اغلب کارکردی داشته است؛ به‌گونه‌ای که تلاش می‌کرد تا از سازوکارهای موجود در این اتحادیه برای اعمال قدرت کم‌هزینه‌تر بهره ببرد. از سوی دیگر پیش‌بینی می‌شود با خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا، رویکردهای فرآلتانتیکی و نزدیکی این کشور به آمریکا بیشتر شود؛ حتی در زمان عضویت بریتانیا در اتحادیه اروپا هم بسیاری نسبت به حرکت‌های تکرارانه این کشور انتقاد می‌کردند و معتقد بودند بریتانیایی‌ها بیش از آنکه به اروپا و روندهای وحدت‌گرایانه در این قاره چشم بدوزند، بیشتر به سمت فرآلتانتیک و آمریکا میل دارند؛ گویی بریتانیا خود را تاقچه جدابافته از اروپا می‌دانست؛ بنابراین به نظر می‌رسد خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا تأثیر دیرینه در ماهیت و رویکرد کلان این کشور در قبال خاورمیانه نداشته باشد و همچنان سیاست‌های این کشور در چارچوب و تکمیل‌کننده سیاست واشنگتن باشد؛ اما نکته اینجاست که بریتانیا از دست‌دادن حضور خود در اتحادیه اروپا، یکی از مهم‌ترین ابزارهای نهادی تأثیرگذاری‌اش در مناسبت بین‌المللی، ازجمله در قبال خاورمیانه را از دست خواهد داد؛ ازاین‌رو پیش‌بینی می‌شود اگر ماهیت سیاست خاورمیانه‌ای بریتانیا پس از رخداد اخیر تغییر نکند، بدون‌شک سطح اثرگذاری آن بر مناسبات منطقه کاهش پیدا خواهد کرد و این کشور احتمالاً بیش‌ازپیش به سمت آمریکا گرایش پیدا خواهد کرد.

تک خیر

جنگ خانه‌به‌خانه در شهر منبج سوریه

● «نیروهای دموکراتیک سوریه» تحت هدایت کردهای این کشور موفق شده‌اند وارد شهر «منبج»، یکی از مراکز مهم گروه داعش شوند. تلاش برای بازپس‌گرفتن منبج از داعش از دو هفته پیش وارد فاز جدیدی شد. اشیپیکل آنلاین به نقل از «دیده‌بان حقوق بشر سوریه» گزارش داده است نیروهای داعش در شهر منبج در شمال سوریه در موضع ضعف قرار گرفته‌اند. برای اولین‌بار پس از آنکه منبج به دست گروه داعش افتاد، اکنون نیروهای تحت رهبری کوردهای سوریه توانسته‌اند به داخل شهر نفوذ کنند. در حال حاضر از جنگی سخت در شهر خبر می‌رسد. منبج در ۴۰ کیلومتری مرز ترکیه است. ائتلاف تحت رهبری کردها از دو هفته پیش توانست شهر را به محاصره خود درآورد و راه ارتباطی داعش با کلانن اصلی‌اش در رقه در شرق و مرز ترکیه را قطع کند. شهر منبج با ۱۲ هزار نفر جمعیت در سال ۲۰۱۴ به دست داعش افتاد. اگر این شهر از دست این گروه تروریستی خارج شود، یکی از بزرگ‌ترین پیروزی‌ها علیه این گروه در سوریه به دست آمده است. «نیروهای دموکراتیک سوریه» ائتلافی از کردها، عرب‌ها، آشوری‌ها، ارمنی‌ها و ترکمن‌هاست که تحت هدایت کردهای سوریه می‌جنگند. ۳۰۰ نفر از نیروهای ویژه آمریکایی نیز در کنار این ائتلاف در جنگ با داعش قرار دارند. آمریکا با حملات هوایی سنگین خود نیز از این حملات حمایت می‌کند. بازپس‌گرفتن مناطق تحت اشغال گروه داعش چندان ساده نیست؛ این گروه از هر ابزاری برای حفظ مواضع خود استفاده می‌کند؛ از جمله از سپر دفاع انسانی.

سودابه رخش: «ما باافتخار می‌توانیم در چشم گردن‌کلفت‌های بروکسل، برلین، فرانکفورت، پاریس و غیره نگاه کنیم و به آنها بگوییم؛ ما همه تلاش‌مان را کردیم که اتحادیه اروپا را از دست شما نجات دهیم اما شما با خاموش‌کردن صداهای دموکرات چنان اتحادیه اروپا را مسموم کرده‌اید که هرچه تلاش کردیم نتوانستیم مردم بریتانیا را متقاعد کنیم در اتحادیه بمانند». این بخشی از بیانه کارزار «دموکراتیک‌کردن اروپا» پس از پایان همه‌پرسی بریتانیا و رأی اکثریت مردم این کشور به خروج از اتحادیه اروپا بود، کارزاری که بانیس واروفاکس، وزیر اقتصاد سابق یونان در سال ۲۰۱۵ به راه انداخت و هدفش اصلاح نهادهای موجود اتحادیه اروپا برای ایجاد یک دموکراسی تمام‌عمر است. با این‌همه، رأی ۵۲ درصد از رأی‌دهندگان بریتانیایی به خروج این کشور از اتحادیه اروپا نشان داد که بسیاری از آنها امیدی به اصلاح ساختارهای ایین اتحادیه ندارند و تصور اتحادیه اروپایی دموکراتیک برای آنها دشوار است. پیروزی کمپین خروج نشان داد که آن منفعتی که حالا نخبگان اروپایی و رهبران آنها بر سر مزارش مویه می‌کنند، همانی نیست که دست‌کم بیش از نیمی از مردم بریتانیا هم از آن سهمی داشته باشند. از همین روست که بر پایه آمارها اکثریت کسانی که به خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا رأی داده‌اند کم‌سواد یا بی‌سوادند، یعنی همان طبقه‌ای که متحمل بیشترین فشارهای اقتصادی و بی‌ثباتی شده‌اند، کسانی که چیزی برای از دست‌دادن ندارند و از همین‌رو ترس‌اند آنها با تهدیدهای رکود اقتصادی و بحران بی‌کاری درصورت خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا بی‌معنی است. رأی تنگاتنگ حامیان و مخالفان خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا (۵۲۲درصد به ۴۸درصد) گویای واقعیت دیگری هم بود؛ فارغ از بردن کارزارماندن یا خروج از اتحادیه اروپا، پادشاهی متحده دیگر کشوری یکپارچه و متحد نیست و مهم‌ترین چیزی

۵۲ درصد مردم بریتانیا رأی دادند تا کشورشان از اتحادیه اروپا خارج شود. این رأی مثبت در حالی به ثبت رسید که وقتی «دیوید کامرون» نزدیک به یک‌سال‌ونیم پیش پیشنهاد این رفتارندوم را داد، تصورش را هم نمی‌کرد که نتیجه رأی‌گیری این کشور را در وضعیت فعلی قرار دهد و قرار بر این گذاشته شود که کشورش از اتحادیه اروپا خارج شود. به‌طوری‌که وقتی فضای سیاسی و اجتماعی «مثبت»-بی‌دون رأی را احتمالی محتمل خواند، نخست‌وزیر هم به جرگه مخالف پیوست و سعی داشت به لایه‌های مختلف مردم این نظر را القا کند که خروج بریتانیا از حوزه یورو با منافع ملی همراه نیست. دقیقاً به همین دلیل، با اعلام رسمی نتیجه‌گیری و مشخص‌شدن اینکه انگلستان از این پس ملزم به رعایت قیدوبندهای یورو نیست، استعفا رسمی‌اش را تقدیم کرد. این درصd رأی برای خروج از یورو در شرایطی محقق شد که مردم اسکاتلند و ایرلند شمالی خواستار ابقای موقعیت قبلی بودند و در انگلیس و ولز «خروج از یورو» راهی برای

بریتانیا با روزهای دشواری روبه‌روست

شمس‌الدین خاروقانی ـ **سفیر اسبق ایران در آلمان** ـ می‌شد. بنابراین در داخل بریتانیا که متشکل از انگلیس، ولز، اسکاتلند و ایرلند شمالی است، شاهد ایجاد اختلافی در این فضا جلب توجه می‌کند، تأثیرات روانی این اتفاق، چه در موافقان و چه در مخالفان است که اهمیت زیادی دارد؛ چراکه اثراتش در آینده، سیاست‌های اقتصادی، داخلی و حتی دیپلماسی بریتانیا را دست‌خوش تغییر می‌کند و به همین دلیل بسیاری این‌روز را روزی بزرگ، مهم و ویژه می‌دانند. به لحاظ اقتصادی، خروج از یورو کشورها را به چالش کشد، همسو نباشد. در ذهن مردم بریتانیا به خروج از اتحادیه اروپا راه‌همچنین می‌توان از سه منظر بررسی کرد: اول اینکه این رأی چگونه تحلیل می‌شود،

بریتانیایی‌ها به خروج از اتحادیه اروپا «آری» گفتند

کدام خروج؛ از اروپا یا از نولیب‌رالیسم

عکس Reuters

که همه‌پرسی درباره خروج و یا ماندن بریتانیا به ما گفت به اوج رسیدن شکاف داخلی و مشکلات این کشور بود؛ مشکلاتی نظیر افزایش نابرابری، بی‌کاری، کمبود مسکن، رکود استانداردهای زندگی و کاهش خدمات عمومی که بریتانیا را مستعد طغیان و خشم و سرخوردگی کرده است. بی‌شک برخی موافقان خروج این کشور از اتحادیه اروپا دیدگاهی نژادپرستانه دارند اما همه آنها چنین نیستند.

آنها هم از مهاجران حرف می‌زنند و می‌خواهند بریتانیا کنترل مرزهایش را برعهده بگیرد تا افراد کمتری برای کار به این کشور بیایند، آنها هم مخالف ورود مهاجرانند اما در بستر شغل و مسکن و اقتصاد. از همین‌رو اگرچه بسیاری از فعالان چپ‌گرا در کنار احزاب محافظه‌کار و جریان‌های مسلط حامی ماندن بریتانیا در اتحادیه اروپا بودند اما هم‌زمان سازوکارهای مالی و منطق کسب‌وکار حوزه یورو را نفی می‌کردند، همان منطقی که نه‌تنها به از دست‌رفتن مشروعیت اتحادیه اروپا منتهی شد بلکه برخی از کشورهای عضو مثل یونان را وادار کرد با وجود مخالفت اکثریت

بریتانیا با روزهای دشواری روبه‌روست

شمس‌الدین خاروقانی ـ **سفیر اسبق ایران در آلمان** ـ

دوم اینکه این خروج چه تبعاتی برای یورو دارد و سوم اینکه شرکای بزرگ غیروارپایی‌ای مانند کره، ژاپن و چین چقدر از فضاای جدید تأثیر می‌گیرند. اولین موضوعی که در این فضا جلب توجه می‌کند، تأثیرات روانی این اتفاق، چه در موافقان و چه در مخالفان است که اهمیت زیادی دارد؛ چراکه اثراتش در آینده، سیاست‌های اقتصادی، داخلی و حتی دیپلماسی بریتانیا را دست‌خوش تغییر می‌کند و به همین دلیل بسیاری این‌روز را روزی بزرگ، مهم و ویژه می‌دانند. به لحاظ اقتصادی، خروج از یورو کشورها را به چالش کشد، همسو نباشد. در ذهن مردم بریتانیا به خروج از اتحادیه اروپا راه‌همچنین می‌توان از سه منظر بررسی کرد: اول اینکه این رأی چگونه تحلیل می‌شود،

واکنش‌های جهانی به رأی مثبت بریتانیایی‌ها

دونالد ترامپ، **کاندیدای جمهوری‌خواه ریاست‌جمهوری آمریکا**: این خیلی عالی است که بریتانیایی‌ها موفق به پس‌گرفتن کشور خود شدند.
دونالد تاسک، **رئیس شورای اروپا**: می‌خواهم به همه اطمینان دهم ما برای این سناریو منفی نیز آمادگی لازم را داریم.
فیلیپ هاموند، **وزیر خارجه بریتانیا**: این خروج «بهتر از ناامیدکننده» است، اما اروپا باقی می‌ماند در حالی‌که اقتصاد ما با چالش‌های بزرگی مواجه خواهد شد.
مارین لوین، **رهبر حزب راست‌گرای «جهه ملی» فرانسه**: این یک پیروزی برای آزادی است. اکنون لازم است همین همه‌پرسی در فرانسه برگزار شود.
نایجل فاراژ، **رهبر حزب استقلال بریتانیا**: امروز روز «استقلال بریتانیا» است. اتحادیه اروپا در حال مردن است و من امیدوار هستم که ما اولین آجر را از دیوار اتحادیه اروپا در حال مردن است

فردای پس از برگزیت

تأثیرات کوتاه‌مدت اقتصادی

در ایسن میان، یکی از محورهای اصلی مذاکرات که هر دو سوی جبهه را چنین به تکاپو انداخته، قراردادهای و تعرفه‌های تجاری‌ای است که بسته به وضعیت طرفین مذاکره می‌تواند تا سال‌ها و حتی دهه‌ها دام‌گیر اقتصاد بریتانیا شود. نداشتن اطمینان از آینده روابط لندن با اتحادیه اروپا، دست‌کم در کوتاه‌مدت اقتصاد بریتانیا را دچار رکودی عمیق خواهد کرد. ثبات‌ناداشتن بازارها، افت ارزش پوند، کاهش شدید شاخص بورس و انقباض چهار الی هفت‌درصدی اقتصاد فقط بخشی از پیامدهای برگزیت است. در این بین، دست‌به‌دست‌شدن رهبری محافظه‌کاران هم می‌تواند شانس بریتانیا در عقد قراردادهای تجاری مناسب با شرکای اروپایی‌اش را کاهش دهد، چراکه گذشته از سرسختی حامیان خروج برای رد هرگونه توافق تجاری محدود به سبک و سابق کشورهایماند نروژ، احتمال می‌رود قدرت‌های اروپایی نیز برای جلوگیری از تکرار چنین اتفاقی در دیگر کشورهای عضو، تصمیم بگیرند تا با پیشنهاد شروطی سفت‌وسخت، لندن را بین دوراهی همه یا هیچ قرار دهند.

تشدید مسئله مهاجران

اصل جابه‌جایی آزاد که با تضمین حق سکونت و کار

کامرون در حالی از استعفای خود خبر داد که بسیاری از رسانه‌ها، بوریس جانسون، شهردار سابق لندن را بخت اول جانشینی نخست‌وزیر این کشور می‌دادند؛ کسی که برخلاف کامرون، حامی خروج از اتحادیه اروپا بود و در طیف راست‌های افراطی حزب محافظه‌کار بریتانیا قرار دارد. احتمال قدرت‌گرفتن جانسون در کنار ذوق‌زدگی احزاب راست افراطی اروپا نشان می‌دهد که امیدی به پایان نئولیبرالیسم در بریتانیا نیست و این خروجی نژادپرستانه است و از موضع راست افراطی-ارتجاعی، با پایان همه‌پرسی و اعلام پیروزی کمپین خروج، «کیرت ویلدرز»، سیاست‌مدار راست‌گرا و مهاجرت‌ستیز هلندی، در توئیتر نوشت: «خداحافظ بروکسل» و اضافه کرد هلند کشور بعدی است که از اتحادیه اروپا خارج می‌شود. ماری لوین، سیاست‌مدار راست‌گرای فرانسوی، هم احساسات خود درباره همه‌پرسی بریتانیا را با نوشتن کلمه «پیروزی» در توئیتر نشان داد و خواستار همه‌پرسی مشابهی در فرانسه شد. دونالد ترامپ، نامزد جمهوری خواهان در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا هم پیروزی کمپین خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا را فوق‌العاده خواند تا بیش از پیش روشن شود اتحادیه مردم در این همه‌پرسی بین بریتانیایی نئولیبرال و بریتانیایی مترقی و رها از قید کارفرمایان سرمایه دارش نبوده است، بلکه انتخابی بین ماندن به‌عنوان بریتانیایی نئولیبرال یا رفتن به سمت بریتانیایی است تحت رهبری راست‌های افراطی، با همان ساختارهای سابق. پاسخ رهبران کارزارهای خروج به رأی مردم اختلافا اقدامات ضد‌مهاجرتی شدیدی است و پشت‌کردن به کنوانسیون اروپایی حقوق بشر. یکی‌شک اصلاحات اقتصادی در جهت رادیکال‌ترکردن سیستم اقتصادی نئولیبرالیسم هم یکی دیگر از دورنماهای تصمیم روز پنجشنبه مردم بریتانیاست؛ خروجی علیه منافع طبقات کارگر و فرودست و حاصل همدستی شوم فاشیسم و نئولیبرالیسم.

کشور در نهایت جزیره‌ای است که اگر تنها بماند، قطعا و حتما با تهدیدها و تحدیدهای متعددی مواجه خواهد شد. چون اکثر کالاهای اساسی آن اعم از کالاهای خام و فراوری‌شده حتی مواد غذایی از خارج وارد می‌شود و حالا که این کشور ارتباطش با اتحادیه در حال قطع‌شدن است و آمریکا و کشورهای بزرگ اروپایی و غیروارپایی در رابطه‌شان تغییراتی اعمال خواهند کرد، سرنوشت بریتانیایی‌ها در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است. مسئله دیگر هم اختلاف شدیدی است که بین سیاست‌مداران بریتانیایی و دست‌اندرکاران سیاست در این کشور مشاهده می‌شود. حتما از این به بعد بین موافقان و مخالفان خروج از یورو تحرکاتی به وجود خواهد آمد که لزوما ساده‌انگارانه نیست. همچنین بریتانیا در مقام یک جزیره تحت نظر اتحادیه اروپا خیلی از مشکلات را از پیش‌روی خود بی‌نیاز می‌داشت، اما حالا که از زیر چتر اتحادیه اروپا درآمده است، باید خود را برای رویاروی با مشکلات جدی‌تر آماده کند و به جنگ مسائل برود.

اتحادیه اروپا برداشته‌ایم.
آنگلا مرکل، **صدراعظم آلمان**: اتحادیه اروپا به اندازه کافی از قدرت برخوردار است تا پاسخی درست به این خروج داشته باشد.
الکسیس سپیراس، **نخست‌وزیر یونان**: خروج بریتانیا نشانه «بیماری عمیقی» در این اتحادیه است که باید هر چه سریع‌تر به آن رسیدگی شود.
رجب طیب اردوغان، **رئیس‌جمهور ترکیه**: آنگار هم می‌تواند در یک همه‌پرسی به سبک بریتانیا برگزار کند و از مردم بپرسد آیا می‌خواهند مذاکرات برای پیوستن این کشور به اتحادیه اروپا ادامه پیدا کند یا نه.
وزارت خارجه روسیه: نتیجه همه‌پرسی نشان‌دهنده وجود تناقض‌های عمده در اتحادیه اروپا است. بعد از رأی مستقیم مردم، بسیاری از مسائل به تصمیم‌های پارلمان بریتانیا و دولت این کشور بستگی خواهد داشت.

شهروندان اروپایی در هریک از کشورهای عضو اتحادیه، یکی از بزرگ‌ترین دستاوردهای اتحادیه اروپاست. نیکیزی دیگر از محورهای مذاکرات خواهد بود که می‌تواند مسئله مهاجرت و پناه‌جویی را از این هم و خیم‌تر کند.
بلا‌تکلیفی احتمالا از این پس مشخصه اصلی زندگی بیش از یک میلیون بریتانیایی ساکن در دیگر کشورهای عضو اتحادیه اروپا و نزدیک به سه میلیون اروپایی غیربریتانیایی است که درحال‌حاضر در این کشور سکونت دارند؛ به‌ویژه که مخالفت با مهاجرت اقتصادی درون اروپایی، حتی بیش از بحران پناه‌جویان خاورمیانه‌ای، یکی از محرکه‌های کلیدی کمپین خروج بوده است. مسئله دیگری که بریتانیایی‌پس از برگزیت را تهدید می‌کند، چشم‌انداز حذف عبارت پادشاهی متحده از ابتدای نام آن کشور است.درواقع، برگزیت می‌تواند همان آخرین پیچ خطرناکی باشد که عاقبت اتحاد انگلستان، ولز، اسکاتلند و ایرلند شمالی را از هم فرومی‌پاشد.
بازنگر اصلی این فروپاشی احتمالی نیز بدون شک اسکاتلند و حزب ملی خروج برای رد هرگونه توافق تجاری محدود به سبک و سابق کشورهایماند نروژ، احتمال می‌رود قدرت‌های اروپایی نیز برای جلوگیری از تکرار چنین اتفاقی در دیگر کشورهای عضو، تصمیم بگیرند تا با پیشنهاد شروطی سفت‌وسخت، لندن را بین دوراهی همه یا هیچ قرار دهند.

تشدید مسئله مهاجران

خبر

برنی سندرز:

به هیلاری کلinton رأی می‌دهم

● می‌گویند در انتخابات نهایی سه «هیلاری کلینتون»، رقیب هم‌حزبی‌اش در انتخابات ریاست‌جمهوری رأی می‌دهد؛ اما همچنان اصرار دارد که تا زمان برگزاری کنگره در ماه آینده میلادی به مبارزاتش ادامه دهد. حال آنکه هیچ‌یک از کارشناسان و تحلیلگران امیدی به پیروزی او نه‌تنها در این کنگره ندارند؛ بلکه می‌گویند در انتخابات ماه نوامبر نیز نمی‌تواند «دونالد ترامپ»، رقیب جمهوری‌خواهش را شکست دهد. به گزارش رویترز، «برنی سندرز»، سناتور ایالت ورمونت در گفت‌وگو با تلویزیون «ام‌اس‌ان‌بی‌سی» در پاسخ به این پرسش که آیا در انتخابات ماه نوامبر به هیلاری کلینتون رأی خواهد داد یا نه، گفت: «بله، این مسئله درست است. من هر کاری که بتوانم برای شکست دونالد ترامپ انجام می‌دهم؛ چراکه فکر می‌کنم او از بسیاری از جهات، اگر به‌عنوان رئیس‌جمهوری ایالات متحده انتخاب شود، یک فاجعه خواهد بود.

روزنامه «پولیتیکو» در گزارشی مستقل با بررسی مسیر پیروزی کلینتون می‌نویسد او ۱۴۵ میلیون دلار در هشت ایالت آمریکا هزینه کرد تا پیروزی در انتخابات مقدماتی را تضمین کند. این ایالت‌ها در انتخابات پیشین، همه گرایش‌های نوسانی داشته‌اند، به عبارتی، گاهی به این و گاهی به آن کاندیدا رأی داده‌اند. پولیتیکو می‌گوید اگر در رأی‌گیری پاییز آینده، شهروندان تنها یکی از ایین ایالت‌ها، آرای خود را به سود این بابوی سیاست‌پیشه در صندوق‌ها بریزند، مسیر پیروزی او در رسیدن به کاخ سفید، هموار خواهد شد. به باور ششین کلدماکر و اتی کارنی، دو نفر از تحلیلگران پولیتیکو، این امر نشانه محکمی است بر اینکه نقشه کالج انتخاباتی نوامبر آینده، به سود هیلاری است. چنین نقشه‌ای بر پایه ساختار جمعیتی و جغرافیایی پیشین متکی است که پیروزی تکان‌دهنده باراک اوباما در دو انتخابات سراسری پیشین آمریکا را ممکن کرد؛ در مقابل، دونالد ترامپ برای پیروزی در این سابقه، به طور حتم باید گستره سیاسی هریک از هشت ایالت با گرایش‌های نوسانی را دگرگون کند.

اردوی انتخاباتی هیلاری کلینتون به جای وسعت‌دادن در نقشه انتخاباتی سال ۲۰۱۲ اوباما، بر آن است تا آن را تکرار کند. اعضای تیم کمپین انتخاباتی کاندیدای دموکرات در اجرای این استراتژی، می‌کوشند تا کلوگاه دونالد ترامپ را در ایالت‌هایی مانند فلوریدا ببندند و درهمان حال به گونه‌ای تهاجمی در منطقه صنعتی غرب میانه که کاندیدای جمهوری‌خواه مکرر درباره آن سخن گفته و مدعی محبوبیتش در آن منطقه شده، عمل کنند و عرصه مبارزه تبلیغاتی را به‌میزان درخورتوجهی در ایالت‌هایی که به دموکرات‌ها متمایل هستند و مهم‌تر از همه در ایالت پنسیلوانیا متمرکز کنند.

پایان بی‌نتیجه تحصن نمایندگان کنگره آمریکا

نمایندگان دموکرات مجلس نمایندگان آمریکا که در اعتراض به «بی‌توجهی» جمهوری‌خواهان به بازبینی قوانین مالکیت سلاح در صحن این مجلس تحصن کرده بودند، پس از گذشت ۲۵ ساعت، پنجشنبه صحن مجلس را ترک کردند. به گزارش بی‌بی‌سی، این نمایندگان پنجشنبه شب را در داخل مجلس ماندند و با وجود قطع‌شدن دوربین‌های پخش زنده داخل مجلس، از طریق تلفن همراه و در طول ساعات شب از علل تحصن خود به رسانه‌ها گفتند. این اعتراض که اواخر روز چهارشنبه به رهبری «جان رابرت لوئیس»، یکی از دموکرات‌های کهنه‌کار مجلس نمایندگان و نماینده ایالت «جورجیا» که نزدیک به ۳۰ سال سابقه عضویت در مجلس نمایندگان را دارد، آغاز شده بود، در واکنش به کشتار ۱۰۷ روزه پیش در «اورلاندو» فلوریدا شکل گرفته بود که در آن «عمر متین» با حمله به یک باشگاه‌شانه ۴۹ کشته و زخمی و خونین‌ترین کشتار جمعی با اسلحه را در تاریخ آمریکا رقم زد.

دموکرات‌های معترض که هم در سنا و هم در مجلس نمایندگان کنگره آمریکا در اقلیت هستند، تحصن خود را با این شعار آغاز کرده بودند که باید مجلس پیش از تعطیلی تابستانی خود به لایحه بازبینی قوانین مالکیت اسلحه رسیدگی کند و آن را به رأی بگذارد؛ درخواستی که جمهوری‌خواهان آن را رد و تحصن دموکرات‌ها را هم «حرکتی نمایشی برای جلب توجه رسانه‌ها» ارزیابی کردند. این دموکرات‌های متحصن بعد از ظهر پنجشنبه صحن مجلس نمایندگان را ترک کردند بدون آنکه خواسته آنها، تعطیلی کنگره، عملی شود. دو مورد قانون پیشنهادی درباره خرید و فروش سلاح وجود دارد که نمایندگان دموکرات مایل‌اند هرچه زودتر به رأی‌گیری گذاشته شود. یکی از این موارد افزایش دامنه تحقیقات درباره سوابق افرادی است که می‌خواهند اسلحه بخرند و مورد دوم ممنوعیت خرید اسلحه ازسوی افرادی است که در فهرست مظنونان تروریستی و ممنوعیت پرواز هستند.